ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 83r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

que fugientem saluet infirmum. quia uidelicet cui sibi
pincontinentia miscent coniuges. & lapsus scelerū fu
giunt. & tam uenia saluant. Quasi paruam quippe
ciuitatē inueniunt inqua abignibus defendant. quia
coniugalis hec uita non quidem inuirtutib⁹ mira ē. sed
tam asupplicius secura. Vnde isdem loth adangelū dic.
est ciuitas hec iuxta adquā possum fugere parua &
saluabor mea. Numquid non modica ē. & uiuet mea
anima mea. Iuxta igit dicitur & tam adsalutē tuta
phibetur. quia coniugalis uita nec amundo longe di
uisa ē. nec tam agaudio salutis aliena. sed tunc mac
tione hac uitā suā coniuges. quasi inparua ciuitate
custodiunt. quando prose assiduis depcationib⁹ inter
cedunt. Vnde & recte pangelum adeundem loth di
citur. Ecce & iā inhoc suscepi preces tuas ut non sub
uertam urbem proqua locutus es. quia uidelicet
cum do depcatio fundit. nequaquā talis coniugiū uita
dampnat. De qua depcatione quoq. paulus admonet
dicens. Nolite fraudare inuicem nisi forte ex consensu
adtempus ut uacetis orationi. At contra admonendi s
qui iugati coniugiis non sunt ut preceptis celestib⁹ eo rec
tius seruiant. quo eos adcuras mundi nequaquā iugum
copule carnalis inclinat. ut quos onus licitū coniugii
nongrauat. nequaquā pondus inlicitū terrene solli